

Les segones oportunitats i els seus beneficis socials i empresarials centren el 16è Fòrum de la Catalunya Central

Les segones oportunitats són un benefici tant per al món empresarial com per al conjunt de la societat i 'no només beneficien qui la té, sinó que ens beneficien a tots'. Així ho ha defensat Joaquim Llimona, president de la Fundació Pimec, que ha estat un dels ponents de la setzena edició del Fòrum de la Catalunya Central. Per això ha defensat una legislació que faciliti les segones oportunitats a empresaris que hagin fracassat en el seu projecte. En el Fòrum, que s'ha celebrat el 26 de novembre al Restaurant Ramon de Santpedor amb una assistència de més de 220 persones del món empresarial, també hi ha intervingut l'esportista d'elit i empresari, Òscar Lanza, que ha explicat que el seu èxit ha estat resultat d'haver sabut aprofitar totes les oportunitats que ha tingut en la vida.

1

La intervenció de Joaquim Llimona s'ha iniciat després de visualitzar el premiat curtmetratge 'El corredor', dirigit per José Luís Montesinos. El film aborda el tema de les segones oportunitats a partir d'una història descarnada en la qual coincideixen un ex empresari que ho ha perdut tot amb un ex treballador a qui aquest havia acomiadat. Segons Llimona, la imatge que es té de l'empresari que tanca una empresa no es correspon a la realitat. Es tracta, ha dit, de persones que ho poden perdre tot i que han de tornar a començar. El curtmetratge aborda la necessitat de 'tenir força i convicció per entomar una segona oportunitat', ha dit el president de la Fundació Pimec.

En el cas de l'estat espanyol, ha explicat Llimona la legislació actual fa que 'un fracàs empresarial equivalgui gairebé a una condemna de per vida'. Assegura que tot i que s'han introduït millores en la llei de segones oportunitats, caldria millorar de forma substancial la condonació dels deutes amb la seguretat social i amb hisenda. En aquest sentit, el president de la Fundació Pimec, s'ha referit a la situació dels EUA, que és completament diferent. Allà, ha explicat, 'un fracàs empresarial no té la càrrega negativa que té al nostre país fins al punt que en els processos de selecció de personal es té en compte que el candidat a ocupar un lloc de treball hagi patit algun entrebanc al llarg de la seva carrera professional que l'hagi reforçat'.

Segons Llimona, les mancances legislatives per afavorir aquestes segones oportunitats fan que 'la societat estigui desaprofitant un talent i tota l'experiència que pot aportar una persona que ha viscut un fracàs. Per això és imprescindible incorporar culturalment i a la legislació el respecte a la trajectòria, ja que això revertirà en benefici de la societat'. Llimona ha defensat que aquesta ha de ser una legislació d'àmbit europeu en la qual ja s'està treballant.

De corredor de motocross a empresari

De segones oportunitats ha parlat també Òscar Lanza, que l'any 2000 va arribar a ser campió d'Espanya de motocross i que actualment és empresari. Assegut en una cadira de rodes a causa d'un accident que va patir mentre treballava als EUA i quan ja havia deixat de competir, Lanza ha explicat que tota la seva història i la persona que ha arribat a ser és resultat de les oportunitats que s'ha anat trobant. La primera, als 15 anys, quan per decisió pròpia va deixar els estudis per dedicar-se al món de les motos, i

la segona, quan els seus pares es van separar i es va haver de posar a treballar per poder continuar endavant amb la seva carrera de motorista. 'Això em va donar l'oportunitat de conèixer molt món, perquè havíem de viatjar pràcticament sense recursos econòmics. en una caravana que no circulava a més de 80 quilòmetres per hora i anar fins a Polònia, per exemple, per participar en una cursa', explica.

La tercera oportunitat li va arribar quan va començar a despuntar com a pilot i un promotor nordamericà li va proposar anar-se'n als Estats Units. S'hi va estar un any i quan va tornar va començar a competir en el mundial, 'sempre sense un duro però amb molta il·lusió de poder arribar a ser algú en el món del motocross'. Fins que el va fitxar Honda i va guanyar el campionat d'Espanya. Als 28 anys, tot i estar guanyant molts diners, explica que es va sentir desmotivats i va decidir plegar per muntar el seu propi equip. 'M'ho vaig passar molt bé, però em vaig arruïnar', recorda. Després d'aquest fracàs i d'un any sabàtic, l'empresa que l'havia portat als Estats Units li va oferir l'oportunitat de treballar per ells.

Va treballar als Estats Units durant cinc anys, 'tirant endavant amb el que m'havia passat i gràcies al suport d'amics, com el que em va dir que havia d'agafar la cadira, treure-me-la del cap i posar-me-la al cul'. Segons Lanza, tant les seves inquietuds com la seva tossuderia van ser decisives per poder continuar amb la seva vida fins que, una vegada més, va creure que havia arribat el moment d'obrir una nova etapa i iniciar un negoci propi dedicat a la consultoria i els patrocinis en el món de l'esport.

Segons Lanza, per arribar on és ara ha hagut de lluitar perquè 'ningú m'ha regalat res' i ha hagut de saber aprofitar totes les oportunitats, seguint 'la meua empenta i el que em deia el meu interior'. 'Les segones oportunitats existeixen si les busques i les vols i jo he continuat endavant amb el meu lema, que és *gas a la vida*', diu. Lanza afirma que no vol que el vegin 'com un pobre *nano* en cadira de rodes, sinó com una persona amb empenta per aprofitar les oportunitats, amb capacitat de superar problemes i ganes de tirar endavant amb esforç, tenacitat i sacrifici'.

Més reflexions que preguntes en el debat

Després de les intervencions, els ponents s'han sotmès a les preguntes dels assistents a l'acte, tot i que en aquesta ocasió hi ha hagut més reflexions que no pas qüestions. Jaume Arnau, president del Bàsquet Manresa, ha demanat algun consell a Lanza perquè el club sigui prou atractiu per aconseguir patrocinis de les marques. Segons Lanza, perquè un club petit com el de Manresa pugui cridar l'atenció dels patrocinadors, és necessari que es diferenciï, fent alguna acció que cridi l'atenció, encara que sigui descontextualitzant-se de la pista de bàsquet.

De la seva banda, Jordi Conca, director dels estudis d'Empresa d'UManresa, ha plantejat a Llimona com poden les entitats bancàries recuperar la confiança que han perdut en elles les petites i mitjanes empreses, que durant el període de crisi han hagut de recórrer a fórmules de finançament alternatives perquè els bancs no concedien crèdit. Segons Llimona, aquesta confiança només es pot recuperar amb diàleg, un diàleg que ja es comença a reprendre, ha dit.

Altres reflexions dels assistents han girat a l'entorn de la necessitat d'aprofitar el talent de persones que ja estan fora del sistema empresarial per fer un treball de mentoring o de l'exemple de superació que hi darrere la història d'Òscar Lanza.

Reconeixements a les trajectòries de Josep Vilaseca i Josep Santasusana i als 50 anys d'AMPANS

Durant aquesta setzena edició del Fòrum s'ha retut homenatge a dues persones amb una destacada trajectòria empresarial i social al territori. Els homenatjats han estat Josep Santasusana, de l'empresa d'assegurances Santasusana, i Josep Vilaseca, Fundador de l'Escola Joviat.

De Santasusana se n'ha destacat, a banda de la vessant empresarial, la seva vinculació a institucions com l'Ajuntament de Manresa, del qual en va ser regidor durant vuit anys, i a entitats relacionades amb el món de l'esport, com la Penya Blaugrana, el Centre d'Esports Manresa, el Club Natació Manresa i el Bàsquet Manresa, entre d'altres. De Vilaseca, la seva vocació per la formació i el seu esperit valent i decidit que el va portar, entre d'altres coses, a iniciar una escola d'hoteleria en una ciutat industrial com Manresa que, amb els anys, ha esdevingut un centre formatiu de referència al país i de prestigi internacional.

Com és habitual, el Fòrum ha volgut donar protagonisme a un projecte o activitat destacat del territori. En aquesta ocasió aquest protagonisme s'ha cedit a AMPANS, una entitat que aquest any ha celebrat el seu cinquantè aniversari. El director d'AMPANS, Toni Espinal, ha parlat del compromís de l'entitat per treballar per les persones amb discapacitat intel·lectual del territori i de com AMPANS ha hagut de buscar alternatives per garantir els recursos necessaris per fer-ho possible. Recursos que s'obtenen de tot un seguit de línies de negoci que permeten, d'una banda, ocupar els usuaris i, de l'altra, produir uns beneficis que es puguin reinvertir en projectes socials.

Per últim destacar que en aquesta edició s'ha incorporat com a entitat organitzadora la Patronal Metal·lúrgica del Bages.